

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Till. C. Sp. 391) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Kontorholdslov for Postvæsenet af 1. April 1912.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1163).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg C. Sp. 393) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 324; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1013).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med de stilledede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bojsen): Paa Grund af „Omstændighederne“ skal jeg udtale mig saa kort som muligt.

Forslaget om Indfødsret blev forelagt her i Tinget den 22. November f. A., hvor-

paa Udvalg nedsattes. Lovforslaget omfatter 441 Personer, hvoraf imidlertid 1 er død, og der er saaledes 440 tilbage. Det er Forudsætningen, at de, der ønsker Indfødsret, skal indgive deres Ansøgning inden den 1. September, men i denne Samling ligesom i forrige er der kommet en Del Efternølere, ja lige ind i indeværende Aar, anbefalet fra forskellige Sider. I forrige Samling gav man efter, og Udvalget har ogsaa nu vedtaget at tage disse Efternølere, i alt 10, med. Vi faar altsaa 450. Men desuden har Ministeriet i Løbet af Aaret 1918 efter den ekstraordinære Lov af 29. November 1916 bevilget Indfødsret til 183, væsentlig fra Sønderjylland. Vi kommer derved op paa 633, hvilket nærmer sig Tallet for Krigen, hvor vi var oppe paa en 700. Det, at Folk kommer for sent med deres Ansøgning, er ikke heldigt. Udvalget har derfor forhandlet med Ministeriet, og dette har foreslaaet en noget ændret Fremgangsmaade med Hensyn til Bekendtgørelsen, idet der paa de Blanketter, der udsendes, skal staa paa selve Blanketten tydeligt anført, at Ansøgningerne skal være indgivet til Ministeriet inden 1. September senest. Vi haaber saa, at vi næste Aar kan blive fri for disse Efternølere.

Jeg skal ikke komme ind paa alle de statistiske Oplysninger, jeg henviser i saa Henseende til Betænkningen. Der er heller ikke synderlig nyt ud over dette, at en stor Del af dem, der i Aar har søgt Indfødsret, er Kvinder. Det synes, som om Kvinderne ogsaa har faaet Fornemmelsen af, at det er noget værd at have borgerlige Rettigheder, og vi er derfor nu naaet op til, at der er næsten ligesaa mange Kvinder, der søger Indfødsret, som Mænd.

Der er en anden Sag, som Udvalget har drøftet med Ministeriet. Før Krigen var der allerede Forhandlinger i Gang om en anden Maade for Meddelelse af Indfødsret. Den Maade, vi bruger, har den Ulempe, at det kan vare indtil 1½ Aar, før Ansøgerne kan faa Besked, og det kan tit være af stor Vigtighed at faa denne Indfødsret, særlig for Forretningsdrivende. Det kunde ordnes paa en anden Maade, nemlig ved, at Ministeriet fik Ret til straks at svare og meddele Indfødsret, saaledes at kun de Tilfælde, hvorom der kunde naeres Tvivl, blev forelagt her i Rigsdagen. Man har ment, at det maatte kunne ordnes paa denne Maade uanset Grundlovens § 50. Imidlertid har Udvalget ment, at denne Forandring helst burde opsættes noget. Ganske vist er Krigen forbi, men Freden er endnu ikke sluttet, og der kunde blive truffet Bestemmelser i den forestaaende Fred, der kunde faa Indflydelse